

højtærede Landbrugsminister, idet man kan være vis paa, naar man da ikke hører til „Klumpen“ eller med andre Ord Flertallet her i Salen.

Formanden: Det ærede Medlem brugte et meget uheldigt Udtryk.

Christian Rasmussen: Maaske. Naar man tillader sig at have en anden Mening om en Sag end den højtærede Landbrugsminister, kan man, selv om man fremsætter den i al Beskedenhed, være overbevist om, at man faar Svar paa en Maade, som maa kaldes mildest talt uheldig. Den højtærede Minister har en overordentlig Force i at overfalde selv de beskedneste Udtalelser af Mænd, der tilhøre det Parti, jeg har den Ære at tilhøre. Ikke desto mindre skal jeg dog i Anledning af den højtærede Ministers Udtalelser i Dag tillade mig at gøre et Par Bemærkninger til de af mine Partifæller i Finansudvalget under Nr. 29 og 30 stillede Ændringsforslag.

Overfor Forslaget om at forhøje Beløbet til Rejseunderstøttelse til Fiskere fra 3,000 til 4,000 Kr. stillede den højtærede Minister sig om ikke absolut afvisende saa dog paa det Stade, han sædvanlig staar paa, naar der er Tale om at støtте andre end det besiddende Landbrug, nemlig dette: Jeg har ikke fra de paagældende selv hørt noget om, at de ønskede denne eller hin Bevilling forhøjet. Jeg opfatter det, som om den højtærede Minister her som paa adskillige andre Punkter stiller sig afvisende og kun af den haarde Nødvendighed lader sig tvinge til at gaa med til at forhøje saadanne Bevillinger. Det giver mig Anledning til at tænke lidt paa Fortiden, paa den Tid, da det var Højre, der sad paa Ministerstolene, og jeg tillod mig at rejse de samme Krav om, at der skulde gøres noget for vor Fiskerbefolkning og for at Fiskerierhvervet kunde bringe den Indtægt for Fiskerne og Samfundet, som det, naar det blev støttet tilstrækkeligt, sikkert kunde bringe. Jeg kom til at tænke paa, at da Højre dannede Regeringen, fik jeg eller mine Partifæller akkurat de samme Svar, naar vi stillede disse Krav, som nu siden det saakaldte Systemskifte af 1901 have lydt til os. Vi have ikke haft Grund til at tro, at noget saadant vilde ske. Venstremænd have jo rundt omkring i Landet i lange Tider fortalt, at de vilde støtте vor Fiskerbefolkning, at de vilde gøre noget for, at Fiskerierhvervet kunde blive saa indbringende for Landet og Fiskerne som vel muligt. Fiskerne havde derfor

haft Anledning til at tro, at naar vi nu endelig fik et Systemskifte i dansk Politik, vilde man stille sig anderledes, end man havde gjort fra Højreministerierne Side. Fiskerne ere blevne skuffede i saa Henseende, idet Venstregeringen kun Skridt for Skridt har ladet sig drive til overhovedet at gøre noget paa dette Punkt.

Den højtærede Landbrugsminister fortalte i Dag, at der ingen Fiskere havde været hos ham om denne Bevilling — jo, der havde været to, som havde henvendt sig til ham, men det kunde han selvfølgelig ikke tage Hensyn til. Dansk Fiskeriforening havde heller ikke været hos den højtærede Minister om denne Forhøjelse, og derfor kunde Ministeren ikke have noget med denne Sag at gøre, den danske Fiskeriforening var jo Fiskernes Organisation. Jeg skal villig indrømme, at officielt, naar der skal gøres noget overfor Offentligheden, er det ganske rart, at man kan skyde sig ind under, at denne Forening er Fiskernes Organisation, men jeg er temmelig paa det rene med, at Fiskerbefolkningen ser med noget blandede Følelser paa denne Forening og neppe vil anerkende den som et Talerør for Fiskerbefolkningen i Almindelighed, idet man fra Fiskerbefolkningens Side, saaledes som Foreningens Ledelse er sammensat i Øjeblikket, og uagtet denne i visse Henseender er bleven betydelig bedre end for nogle Aar siden, ikke med Tillid kan se op til den. Jeg havde heller ikke ventet, at denne Organisation, saa længe Fiskerne ikke selv ere de ledende i den, skulde tage sig specielt af deres Sager og bringe netop Fiskerbefolkningens Ønsker frem, jeg havde heller ikke ventet, at disse Ønsker skulde finde Ørenlyd indenfor Bestyrelsen. Det er jo Folk med helt andre Interesser end Fiskerne, der ere toneangivende der. Og man kan ikke vente, at de, der ikke selv have Skoen paa, skulle vide, hvor den trykker. Hvor velmenende de Mænd, der sidde i Dansk Fiskeriforenings Bestyrelse, end kunne være, lade de sig dog i noget for høj Grad lede af Videnskabens Mænd i Spørgsmaalet om, hvorledes vort Fiskeri skal drives, og man lader sig vist i noget for høj Grad lede af de Mænd, der have været Raadgivere for de tidligere Bestyrelser og for de tidligere Højregeringer. Jeg har endvidere den aldeles bestemte Opfattelse, at heller ikke Landbrugsministeren er uvillig til at lade sig lede af disse Mænd, der have ført det store Ord, naar der var Tale om at gøre noget for vor Fisker-